

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. s.r.o.**, so sídlom R., IČO: X., v zastúpení *JUDr. V. P., advokát*, Advokátska kancelária so sídlom B., proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.: 1973/2008-420 zo dňa 5.5.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S 101/2009-65 zo dňa 2.11.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/101/2009-65 zo dňa 2. novembra 2010, **z r u š u j e** a konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, rozsudkom č. k. 3S/101/2009-65 zo dňa 2.11.2010, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1312/2008-510 zo dňa 5.3.2008, ako aj rozhodnutia Ministerky pôdohospodárstva SR č.: 1973/2008-420 zo dňa 5.5.2008, ktorými bolo rozhodnuté, že žalobca nie je účastníkom správneho konania vo veci udelenia povolenia uvedenia neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín P. pre spoločnosť B., spol. s r.o. na trh.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že sa stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca napadnutým rozhodnutím nemohol byť dotknutý na svojich právach. Konajúci súd nezistil, že by žalovaný pri konaní vo veci udelenia výnimiek na použitie prípravkov na ochranu rastlín mal prihliadať na trhové a podnikateľské prostredie resp. konať na základe schválenia takéhoto postupu žalovaného, údajne dotknutej spoločnosti. Jediným kritériom

na udelenie výnimky je podľa názoru krajského súdu nebezpečenstvo šírenia škodlivých organizmov, ktoré sa nedá zvládnuť iným spôsobom. Nie je úlohou v konaní posudzovať konkurenciu medzi chemickými spoločnosťami. Bolo na zvážení žalovaného, či predmetnú výnimku týkajúcu sa prípravku P. s odlišným segmentom ochrany rastlín povolí alebo žiadosť žiadateľa zamietne. Preto podľa názoru súdu nemôže mať žalobca postavenie účastníka konania, ktorý by bol pri takomto rozhodovaní žalovaného oprávnený vyjadrovať sa k postupu a rozhodnutiu správneho orgánu. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu žalobcu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.. Vo svojom odvolaní žalobca uviedol, že vzhľadom na to, že ako opomenutý účastník správneho konania o udelení výnimky pre prípravok P. žalobou napadol aj samotné rozhodnutie o výnimke, pričom toto súdne konanie nebolo zatiaľ na krajskom súde rozhodnuté, bude podľa jeho názoru potrebné sa sústrediť na toto konanie. Zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/1/2010 v totožnej veci týkajúcej sa iného prípravku S., kde krajský súd obdobne žalobu zamietol a odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a konanie zastavil. Žalobca zastával názor, že uvedený postup je potrebné aplikovať aj na prejednávajúcu vec, teda navrhoval napadnuté rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozsudku z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a konanie zastaviť, nakoľko rozhodnutia správnych orgánov v danej veci sú vylúčené zo súdneho prieskumu v dôsledku čoho krajský súd procesne pochybil, keď žalobu zamietol.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich

právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 248 písm. a) O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa ust. § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa ust. § 250b ods. 2 prvá a druhá veta O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný.

Podľa ust. § 32 zák. č. 193/2005 Z. z. v znení účinnom do 28.2.2009, ministerstvo môže povoliť uvedenie na trh prípravkov na ochranu rastlín, ktoré nespĺňajú podmienky tohto zákona, na účel ich obmedzeného a kontrolovaného používania najviac na dobu 120 dní v prípade, ak hrozí nebezpečenstvo rozširovania škodlivých organizmov, ktoré nemožno zvládnuť iným spôsobom.

Podľa ust. § 34 ods. 1 zákona č. 193/2005 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, 26) ak tento zákon neustanovuje inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu zistil, že v obdobnej veci, ako tej ktorá je predmetom tohto konania, už rozhodoval, preto v ďalšom v zmysle ust. § 250ja ods. 7 O.s.p. plne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/1/2010 zo dňa 26.10.2010, ktorého časť textu odôvodnenia nižšie uvádza a s ktorou sa stotožňuje.

V prejednávanej veci sa žalobca domáhal preskúmania postupu a rozhodnutia žalovaného č.: 1973/2008-420 z 5.5.2008, ktorým žalovaný

zamietol rozklad žalobcu a zároveň potvrdil rozhodnutie Ministerstva poľnohospodárstva Slovenskej republiky č. 1312/2008-510 zo dňa 5.3.2008 o tom, že žalobca nie je účastníkom správneho konania vo veci udelenia povolenia uvedenia na trh neregistrovaného prípravku na ochranu rastlín S. pre spoločnosť A., s.r.o.. Nesporným je, že žalobca napadol rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní, ktoré podľa právnej teórie ako aj ustálenej súdnej praxe (pozri bližšie napr. rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe č. Rs 419 5A 88/97, či Rs 457 5A 7/98) je rozhodnutím procesnej povahy, a preto je podľa § 248 písm. a) O.s.p. vylúčené zo súdneho prieskumu. V zmysle ust. § 249 ods. 2 O.s.p., § 250h ods. 1 O.s.p., ako aj § 153 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. je súd žalobou viazaný, v dôsledku čoho nemôže prisúdiť viac, ale tiež nemôže prisúdiť niečo iné (zásada iudex ne eat ultra petita partium /sudca nech nejde nad návrhy strán/, ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia). Keďže žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdu, bolo potrebné podľa ustanovenia § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastaviť. Nakoľko nepoužitím správneho ustanovenia právneho predpisu krajský súd vec nesprávne právne posúdil, najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. a) a h) O.s.p. ods. 2 a § 250d ods. 3 O.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa ust. § 246c ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 30. marca 2011

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth